

מסכת בזיר

פרק ט משנה ד

כל ספיק נגעים בתקלה, טהור עד שלא נדרש ליטמאה. מושגוק ליטמאה, ספיקו טמא. בשעה זרכים בודקין את הזרע עד שלא נדרש לזרקה. במאכל, ובמשקה, במשא, ובקפיצה, ובחלי, ונזקק לזרקה. אין בודקין אותו. אנסו ובמראה, ובהרהור. מושגוק לזרקה, אין בודקין אותו. וספיקו ושכבת ערוז, טמאיין, שרגלים לדבר. הפרשה את חבירו ואמדוהו למיתה, והקל ממנה שקהה, לאחר מכاؤ הקביד ומית, חיב. רבינו נתניה אומר, פטור, שרגלים לדבר: